

dring til det ærede Medlem ikke at bruge Ytringer, der indeholde Insinuationer om Noget, som han veed ligesaa godt som jeg ikke har været min Hensigt. At det ikke kunde falde mig ind at rose mig af noget Saadant, ligger saa nær, som at jeg overhoved ikke har erklæret mig villig til at opgive Folkethingets Beslutninger; men derimod har jeg sagt, at jeg ikke stiller dem saaledes op som noget Urvørligt, at vi ikke skulde kunne foretage Forandringer i Spørgsmaal af det Omfang og den Betydning som det, vi her forhandle. Det ærede Medlem kom videre og sagde, at det skulde være et Skridt, der betegnede, at man overhoved ansaa det for muligt at gennemføre Reformen lige over for den nuværende Regjering, og at man altsaa saaledes Skridt for Skridt vilde komme videre ind paa de Omraader, han nærmere betegnede. Jeg tror heller ikke, at der er den mindste Grund til at antage noget Saadant fra vor Side, idet vi ikke have den alderingste Grund til at forandre den Opfattelse, at det overfor den nuværende ærede Regjering er ligesaa ugjærligt nu som nogenstunde, ja mere, at faae gennemført, hvad vi anse for Reformen. Men det Punkt, som her foreligger, kan jeg paa ingen mulig Maade føre ind under Reformbegrebet; tværtimod kunde jeg, saaledes som jeg tidligere betegnede det, sige, at jeg anser det for at være en af de løbende Forretninger, som jeg er villig til at arbejde paa at gennemføre med en hvilkenkomhelst Regjering. Det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en ligefrem Feiltagelse, idet han nemlig kom tilbage til Spørgsmaalet „den 8de November“ og dens Betydning osv. Jeg skal paa ingen Maade nu følge ham tilbage dertil, men han fremkom med en Bemærkning, som jeg ønsker at rette, idet han nemlig paastod, at den Bevilling, der blev givet den 8de November, for de ni Departementer var en Bevilling af Regjeringens Forordning, men ikke af Folkethingets Forslag. Jeg skal henvise det ærede Medlem til, at i den Form, hvori Bevillingen er givet, er den lige lydende, hvad det Afsnit af Bevillingen angaar, nemlig de ordinære løbende Udgifter, med den Bevilling, Folkethinget gav den 30te Marts, det vil sige: den midlertidige Finanslov, der gjaldt til den 15de April. Jeg har ingenstunde fra det ærede Medlems Side hørt nogen Ytring om, at det vilde være forsvareligt at nekte en Regjering de ordinære løbende Udgifter, og det ærede Medlem har jo ogsaa selv i Betænkningen, som er afgivet, udtalt sin Beredvillighed dertil. Det forbauser mig derfor særlig at høre dette fremsat som en Anke mod dem, der stemte for Bevillingen af 8de November, at man var gaaet ind paa den Del af Budgettet, som indeholder de ordinære løbende Udgifter. Hvad nu de ekstraordinære Udgifter angaar, da skal jeg ikke her komme tilbage dertil. Jeg tror, at der i den Henseende ogsaa tilstrækkelig er sørget for Folkethingets Indfly-

delse. Maaſte jeg endnu maa sige en eneste Bemærkning til, og det er den, at jeg ikke ser, at der var værget stærkere for Folkethingets Indflydelse, om vi i dette Dieblif ingen Bevilling havde havt, end der er gjort berøbet, at vi i dette Dieblif have en saadan.

Solstein: Det er i Grunden det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der har bevæget mig til at tage Ordet, thi ellers vilde der ikke have været nogen Grund for mig til at gjøre det, da det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), som Ordfører for det indbragte Lovforslag, har udtalt Alt, hvad der overhovedet kunde siges, og dersom ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds havde befundet sig saa vel idag i sin Passivitet, skulde jeg ikke være kommen ud af min. Det ærede Medlem har imidlertid i den Kritik, han har gjort Lovforslaget til Gjenstand for, medtaget al den Storpolitik, han kunde faae med ind derunder, og paa en saa mærkelig Maade taget Stort og Smaat imellem hinanden, at han faae det Smaa Stort og det Store Smaat, at jeg ikke kan undlade at fremkomme med et Par Bemærkninger. Naar man hørte det ærede Medlems Kritik af Lovforslaget, maatte man faae det Indtryk, at der i Grunden var faare Lidt i Veien med det; thi det ærede Medlem har ikke været i Stand til at benegte, at Lovforslaget fuldstændig opfylder den Forordning, der er filllet i Loven af 2den Juli 1870 om Nedlæggelsen af Amtstuer; han har ikke været i Stand til at modsige, hvad der er anført imod ham, at Lovforslaget gaar frem i saa Henseende ganske paa samme Maade som andre Love, der have nedlagt Amtstuer, og det ærede Medlem har ligeledes ikke været i Stand til at benegte eller rettere sagt har ikke været istand til at godtgjøre Urigtigheden af, at der ikke ved dette Lovforslag opnaaedes betydelige Besparelser. Det Æneste, det ærede Medlem i Grunden har været i Stand til at fremsøre mod dette Lovforslag, er, at den Fordeling af Distrikterne, der er foreslaaet, ikke efter hans Mening, og maaſte heller ikke efter den største Del af Beboernes Mening, er saa praktisk, saa hensigtsmæssig, som man kunde ønske og vente det. Der er rigtigt nok reist Indsigelser derimod, men der er Andre, som paastaa, at det er en uoverordentlig heldig Fordeling. Men det ærede Medlem har i Senhold til sit Bekjendtskab til Krebsen naturligvis kunnet godtgjøre, at Fordelingen ikke var saa praktisk, som den kunde være, og at Løsningen til denne Amtstuefilial var en Del større, end den var til de andre Amtstuefilialer. Det sidste Punkt skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men vil kun gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem der har en noget let Maade at regne paa. Naar man lægger 8,400 Kr. til 600 Kr., nemlig for Boligen, saa faar andre Menninger 9,000 Kr., men